

Zin

geven

Meta Floor pleit
voor luisterkracht

Nieuwe campagne
Let's fix the systems

Rampen in beeld:
Oekraïne, Turkije en Syrië

**Congolese strijd
tegen virussen
en vooroordelen**

De opdracht: iedereen bereiken

DAAROM

WIE: Leerlingen op een van de 125 basisscholen die met hulp van Cordaid worden verbeterd.

WAAR: Muramvya, een van de 18 provincies van Burundi, met een inwonersaantal van 400.000 mensen.

WAAROM: Het onderwijssysteem in Burundi kent nog vele uitdagingen. Overvolle klaslokalen, gebrek aan onderwijs- en didactisch materiaal en aan sanitaire voorzieningen. Geen gekwalificeerde leerkrachten. Het gevolg is dat een groot deel van de kinderen in de basisschoolleeftijd niet naar school

gaat of deze niet afmaakt. In Muramvya maakt jaarlijks slechts iets meer dan 50% van de leerlingen de school af.

HOE: Cordaid werkt via een resultaatgerichte financieringsmethode. Dat betekent dat scholen vooraf doelen stellen en geld ontvangen als zij de door henzelf bepaalde doelen halen en dus resultaten boeken. Zo'n afspraak kan zijn: meer meisjes in de klas. Met het extra geld dat een school hiervoor krijgt, kan bijvoorbeeld een meisjes-toilet aangelegd worden of nieuw schoolmateriaal aangeschaft worden.

Bereikt in de schooljaren 2020 - 2022

- 2295 leerkrachten zijn bijgeschoold om de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren
- Het aantal kinderen op de 125 basisscholen is toegenomen, onder meer door ouders bewust te maken van het be-

- lang van onderwijs voor hun kinderen
- 109.676 leerlingen kregen beter onderwijs dankzij de invoering van resultaatgerichte financiering

BURUNDI

Inhoud

Nr.2 april 2023

*'Op de wereld om
elkaar te helpen'*

Zinkt de moed u soms ook in de schoenen als u ziet wat er in de wereld gebeurt? Kijkend naar de groeiende ongelijkheid in Nederland en wereldwijd, laat ik me zo maar ontmoedigen. Ook de klimaatcrisis is zo'n groot fenomeen waarvan we de impact niet kunnen overzien. Ik voel me dan machteloos. Dan helpt het mij om te beseffen dat we samen wel degelijk het verschil maken. Goed doen is als een olievlek die zich verspreidt, een licht dat de duisternis verdrijft. Cordaid verbindt mensen wereldwijd die samen opstaan voor recht, vrede en welvaart voor elk mens. De afgelopen maanden hebben we hard gewerkt aan onze nieuwe campagne *Let's fix the systems* (zie pagina 12.) Ik ben benieuwd wat u van de Tv-spot vindt! Belt u me gerust: 06-11277999

MATTHIAS VAN HALEM
CAMPAGNELEIDER

COLOFON

Zin geven is het donateursmagazine van Cordaid. Het blad verschijnt twee keer per jaar.

Adres Cordaid: Grote Marktstraat 45, 2511 BH Den Haag

Ibannummer:
NL57INGB0000000934

Concept: Maters en Hermsen
Journalistiek

Hoofdredactie: Cordaid

Tekst: Cordaid en Maters en Hermsen
Journalistiek

Vormgeving: Maters en Hermsen
Vormgeving

Drukkerwerk: Printman Made

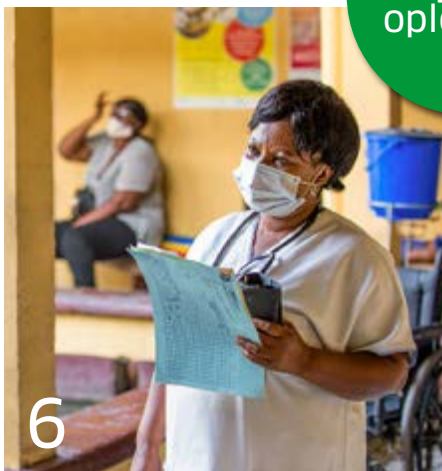
Lithografie: Studio Boon

Wilt u in gesprek met ons, dan staan wij u graag te woord, ook over vragen die met het magazine te maken hebben. U kunt reageren door een mail te sturen naar info@cordaid.nl. Ook kunt u bellen met onze servicedesk, tijdens kantooruren: 070-3136233.

11 Hulp in Oekraïne, Turkije en Syrië

Bomen
zijn de
oplossing
16

6

**De Congolese aanpak:
zorg voor hiv- en tb-patiënten**

18

**Noodhulpexpert Inge
Leuwerink bezoekt Jemen**

VERDER P2 Daarom **P4** Opstekers **P5** Groeten uit Nederland **P10** Vraag het Kees **P12** Fix the Systems: hoe we onze onmacht omzetten in daadkracht **P14** Ontdek de wereld **P15** Mijn verhaal van kinderarts Mirjam Kleinhout **P22** Pleidooi voor beter luisteren naar elkaar van Meta Floor **P24** De spreuk van twee Cordaid ambassadeurs

Op cover: Diagnose test hiv in kliniek in Congo **Fotografie:** Lisa Murray

GOED NIEUWS

Het klinkt misschien vreemd, gezien de klimaatcrisis, de pandemie en oorlogen, maar de afgelopen decennia nam de ongelijkheid in de wereld af. Een paar resultaten:

Minder armoede

In 1990

leefden nog bijna twee miljard mensen in extreme armoede. Dat aantal is in twintig jaar tijd bijna gehalveerd: ongeveer nog 1,1 miljard mensen (16% van de wereldbevolking) moet rondkomen van \$1.90 per dag.

Levensverwachting gestegen

Mede door de verbeterde gezondheidszorg is de wereldwijde levensverwachting sinds 1900 meer dan verdubbeld. Mensen worden nu gemiddeld 73 jaar.

Meer kinderen onderwijs

In de afgelopen decennia is het aantal schoolgaande kinderen in de basisschoolleeftijd toegenomen. Was het in 1970 nog 75%, in 2022 gaat al 91% van de kinderen naar de basisschool en maakt deze ook af.

Betere toegang tot water

74% van de wereldbevolking heeft toegang tot veilig drinkwater. Dat was in 2015 nog 70%.

Al 25 jaar samenwerking met Postcode Loterij

FOTOGRAFIE CHRISTIEN VAN DEN BRINK

Dankzij de vele deelnemers van de Nationale Postcode Loterij krijgt Cordaid al 25 jaar structurele bijdragen, in totaal een bedrag van € 105 miljoen. Daarnaast kregen we

een aantal keren extra steun voor een bijzonder project, zoals voor 'Birds, Bees & Business, waarin we een duurzaam natuurherstel in de Sahel realiseren.

MARIEKE RODENHUIS, hoofd Goede Doelen van de Loterij over de samenwerking met

Cordaid: "We zijn heel blij dat de Postcode Loterij en Cordaid al meer dan een kwart eeuw impact weten te maken. De loterij ziet het belang om mensen te steunen die dubbel getroffen worden, door extreme armoede én door conflict of natuurrampen. Cordaid biedt snel en adequaat hulp aan deze mensen. Het is mooi dat onze deelnemers een waardevolle bijdrage kunnen leveren aan noodhulp, gezondheidszorg en andere programma's die Cordaid uitvoert."

SAM'S KLEDINGACTIE VOOR ONDERWIJSPROJECT IN BURUNDI

Maar liefst € 20.000 bracht de Najaarsactie van Sam's kledingactie op. Het geld ging naar een onderwijsproject van Cordaid in Burundi (zie pagina 2).

Honderden vrijwilligers zetten zich met hart en ziel in op de inzamelingspunten om de herdraagbare kleding in ontvangst te nemen. Herman Koldenhof, actievoordinator van de

actie in Apeldoorn: "Het enthousiasme van onze vrijwilligers is aanstekelijk, samenwerken met mensen die de handen uit de mouwen willen steken voor het goede doel. Als je weet dat de opbrengst ook daadwerkelijk terecht komt bij het goede doel, dan geeft dat een goed gevoel."

Houd www.samskledingactie.nl in de gaten voor de actiedagen en kleding-inleverpunten.

Het echtpaar Van Diemen samen met vrijwilligers aan de slag tijdens de Najaarsactie in Mijdrecht

Groeten
- uit -
Nederland

FOTOGRAFIE CORDAID

Noodhulp op het lesrooster

Leerlingen van de Alphense basisschool Vianova kregen een gastles over noodhulp van Cordaid-medewerker Margot Loof. 'Wat weten jullie eigenlijk van noodsituaties?'

Wil Cordaid een gastles over noodhulp geven aan groep 6 en 7, vanwege hun schoolproject over rampen? Deze vraag mailde leerkracht Radhida van basisschool Vianova in Alphen aan den Rijn ons.

Nou heel graag! En dus toog onze noodhulpexpert Margot Loof op 30 januari naar Alphen. Voor een volle klas met gemotiveerde leerlingen deed zij haar verhaal over de hulp van Cordaid. Te beginnen met een kennisvraag: weten jullie wat een noodsituatie is? Dat wisten veel kinderen wel: een aardbeving, een overstroming, een oorlog, een brand, een aanrijding. In reactie hierop vertelde Margot dat Cordaid in actie komt wanneer er veel mensen getroffen zijn en dat we dat meestal doen in verre landen, zoals in Zuid-Soedan, Congo, Filippijnen, vaak landen die niet genoeg geld hebben voor rampenbestrijding.

Vervolgens vroeg Margot de kinderen zich te verplaatsen in de rol van noodhulpmedewerker en schotelde hen enkele dilemma's voor

zoals: welke keuze maak je als je niet genoeg geld hebt voor alle nodige hulp? Deel je eerst water en voedsel uit of geef je kookspullen? Zorg je eerst voor onderdak of geef je geld? Door kleurenbordjes omhoog te houden dachten de leerlingen mee over oplossingen. 'Ik vind eten en drinken uitdelen het belangrijk, want als je dat niet hebt, ga je dood', aldus een van de kinderen.

Ook stelden de leerlingen vragen: sturen jullie de spullen vanuit Nederland? Geven jullie wapens aan Oekraïne? Helpen jullie Amerika als daar een ramp is? Gevolgd door drie keer nee van Margot én nadere toelichting. 'We kopen de spullen in het land zelf of in een naburig land. Amerika is rijk genoeg om zelf rampen te bestrijden. Wapens leveren we nooit. Wij geven alleen hulp aan mensen. Dat noemen we humanitaire hulp: zoals het uitdelen van voedsel, dekens, tenten, en reparatie van huizen.'

Margot liet een klas vol enthousiaste leerlingen achter, allen een stuk wijzer over de ins en outs van noodhulp en het werk van Cordaid. ■

Bent u geïnteresseerd in een gastles op school? Neem dan contact op met onze Servicedesk via 070-3136233, dan kijken we samen wat mogelijk is

Hulp voor honderdduizenden hiv- en tb-patiënten

CONGOLESE STRIJD TEGEN VIRUSSEN EN VOOROORDELEN

Hoe breng je zorg dichterbij de patiënt? Hoe doe je dat als het gaat om hiv/aids en tuberculose? Deze dodelijke infectieziekten slaan vaak in combinatie toe. Bovendien stuiten veel patiënten op onbegrip en agressie. In de Democratische Republiek Congo kozen ze voor deze aanpak.

Sinds 2012 is Cordaid onderdeel van een grote groep mensen en organisaties die adequate en betaalbare hiv- en tb-zorg én preventie voor iedereen voor elkaar wil krijgen in de Democratische Republiek Congo. Die groep bestaat zo goed als volledig uit Congolese professionals. Honderden artsen, verplegers, apothekers, laboranten, transporteurs, zorgautoriteiten, dataspecialisten.

Samen zorgen we voor zorg in een land zo groot als West-Europa. Honderdduizenden patiënten hebben er baat bij, zoals je in het cijferkader kunt lezen. De uitdagingen zijn enorm, alleen al logistiek. Toen Covid de al zwaar overbelaste basisgezondheidszorg in Congo nog verder onder druk zette, werden de uitdagingen alleen maar groter.

Iedereen bereiken, dat is de opdracht. Vooral de groepen die door hun geaardheid, werk, of hun drugsgebruik de grootste risico's op besmetting lopen, maar ook het hardste worden buitengesloten. Ook door kortzichtige zorgverleners. Zeker, wereldwijd gaat de strijd tegen hiv en tb vooruit. Zo is het aantal aids-gerelateerde overlijdens wereldwijd met 68% afgenomen sinds de piek van 2004. Gelukkig maar. Maar onder sekswerkers, (ex) gevangenen, drugsgebruikers, overlevenden van seksueel geweld en mensen uit de LHBTIQ+ gemeenschap grijpen die infectieziekten nog steeds hard om zich heen. Zo is het risico op hiv-besmetting onder die groepen wereldwijd

tientallen malen groter dan onder de rest van de bevolking. Ook jonge vrouwen lopen veel meer risico. In Congo is dat niet anders.

Klappen incasseren

Dat heeft te maken met een gebrek aan risicogedrag en voorlichting. Maar ook met schrijnende armoede. Want financiële wanhoop leidt tot seks tegen beloning. Zeker onder jonge vrouwen en tienermeisjes vergroot dit het risico op besmetting. Eenmaal besmet krijgen mensen uit deze risicogroepen met veel meer te maken dan alleen de medische kant van ziek zijn. Financieel, sociaal, maatschappelijk incasseerden ze al zware klappen door wie ze zijn. Hun infectieziekte doet daar nog een schepje bovenop. Die roept angst en agressie op, zelfs bij de eigen familie.

Vaak krijgen patiënten uit risicogroepen minder makkelijk, te laat of helemaal niet de zorg die ze nodig hebben. Want wie als 'homo' of 'junk' te boek staat, of wie 'iets schandelijks' heeft meegemaakt, staat vaak voor gesloten deuren. Vooroordelen zijn soms dodelijk, net als virussen.

'Iedereen bereiken, dat is de opdracht'

HIV- EN TB-BESTRIJDING IN CONGO (2021)

216.239
mensen met hiv kregen aidsremmers

3.274.555
mensen gescreend op hiv
Waaronder 118.494 mensen uit risicogroepen

1.486.800
hiv sneltesten afgenomen

11.720
mensen met tb kregen extra voeding

213.440
mensen kregen tb-medicatie

DIT WERK VAN PARTNERS EN CORDAID WORDT FINANCIËEL MOGELIJK GEMAAKT DOOR HET GLOBAL FUND

Juive Kopela
maatschappelijk werker

“Ik ben Juive Kopela en geef voorlichting bij een maatschappelijke organisatie in Kinshasa. Ik werk vooral met mensen die meer risico lopen op hiv-besmetting. Zoals sekswerkers en mensen uit de LHBTIQ+ gemeenschap. Wie dat wil kan zich bij ons laten testen. Daar praten we over. Mensen delen hun verhalen en leren van elkaar. Corona heeft ons werk een tijd lang een stuk moeilijker gemaakt. Laten we hopen dat die ziekte iets tijdelijks is. Hiv heb je helaas voor het leven.”

“Ik wist niet dat m'n man hiv-positief was. Kort nadat ik met hem trouwde, op m'n vijftiende, kreeg ik het zelf. Nadat hij stierf, maakten mensen me het steeds moeilijker. Ik verhuisde naar de hoofdstad. Op een gegeven moment was ik zo ziek, dat mijn familie mij heeft gedropt en achtergelaten bij een ziekenhuis. Toen kwam ik in contact met een Congolese activiste die opkomt voor vrouwen. Zij gaf me weer een doel in het leven. Nu werk ik zelf als coach. Met jonge vrouwen heb ik het over wat je kunt doen tegen hiv, ongewenst zwanger worden, en te jong trouwen. Over gevaren en valkuilen. Als jonge vrouw onafhankelijk in het leven staan, dat is zo ontzettend belangrijk.”

Paulette Sefu
coach

Claudine Mwetuewa
verpleegster

“Ik ben hoofdverpleegster en heb veel patiënten met hiv. Ik meet virale waarden in het bloed, houd gezondheid en hygiëne goed in de gaten en let erop dat ze goed en gezond eten. Patiënten hoeven niets te betalen voor hun behandeling. De meesten die hier komen, kunnen dat ook niet. Succesvolle behandelingen redden mensenlevens. Elke behandeling helpt ook de verdere verspreiding van het virus tegen te gaan.”

Rol van vrijwilligers

Naast honderden zorgprofessionals, werkt Cordaid samen met duizenden vrijwilligers. Vaak mensen die zelf hiv-positief zijn of tb hebben of hebben gehad. En die door hun ziekte, geaardheid, genderidentiteit, of hun verleden zelf heel goed weten wat discriminatie is. Deze vrijwilligers runnen gemeenschapscentra in de armste wijken en meest afgelegen hoeken van het land. Ze hebben de kracht en de kennis om leeftijd- en lotgenoten op te vangen en verder te helpen. Ze geven voorlichting over hiv en tb, maar ook over mensenrechten en gendergelijkheid. Sommigen verstrekken medicijnen op plekken waar geen gezondheidscentra zijn, anderen verlenen juridische hulp, of psychosociale steun. Ze verwijzen door als het moet en kan. Naar de dokter, naar een advocaat of de politie.

Bergen verzetten

Vaak moet er snel gehandeld worden. Want ziek zijn is slopend. En wie extra gevaar loopt op hiv-besmetting, bijvoorbeeld na een verkrachting, zou binnen 72 uur medicijnen moeten krijgen om risico's te verkleinen en besmetting te voorkomen. Maar wat als er dan in de wijde omtrek geen dokter of apotheek is? Als je geen geld hebt voor transport? Als de weg naar de stad onder water staat? Of erger, als je eigen familie je opsluit in huis, omdat je bent 'onteerd'? Dan kunnen lotgenoten, vrijwilligers en zorgprofessionals bergen verzetten. Als ze de handen ineenslaan.

Dit doet Cordaid

Cordaid's team in Congo ondersteunt 80% van de medische centra bij het verlenen van adequate hiv/aids- en tb-zorg. We staan in voor de inkoop, opslag, bevoorrading en distributie van medicijnen voor beide ziektes in 24 van de 26 provincies. We trainen mensen in de zorg. En we steunen het juridische, psychosociale en maatschappelijke werk van vrijwilligers.

Alles wat we doen, stemmen we constant af met anderen: met de Congolese overheid, met tientallen Congolese en internationale maatschappelijke organisaties; met zorgprofessionals, met patiëntengroepen en hun gemeenschappen. Die samenwerking speelt zich net zo goed af in de hoofdstad Kinshasa als in het kleinste dorp diep in het binnenland. Van de duizenden mensen die betrokken zijn bij dit werk, stellen we er een paar aan je voor. Mensen die zorg verlenen en mensen die zorg ontvangen. En soms allebei tegelijk.

Om privacyredenen zijn sommige namen in dit artikel fictief

Toegankelijke gezondheidszorg voor iedereen

Ons werk in de strijd tegen hiv en tb in Congo, is deel van een grotere missie: goede, toegankelijke gezondheidszorg voor iedereen. Hiervoor werkt Cordaid nauw samen met Congolese zorgverleners en zorgautoriteiten in een groot deel van het land. Samen geven we nascholing en ondersteuning aan zorgpersoneel, werken we aan goed werkende distributielijnen van medicijnen, vaccins en andere medische hulpmiddelen die de verste uithoeken van het land bereiken. En we verbeteren we het financieel management van zorginstellingen. Zorgverleners in Congo zijn overbelast en onderbetaald. Onze hulp leidt tot een vermindering van de uitval van zorgpersoneel. In het oosten van het land zorgen we dat mensen goed worden voorgelicht over seksuele en reproductieve gezondheid en ook toegang krijgen tot voorbehoedsmiddelen, in het bijzonder voor jongeren. Zo voorkomen we ongewenste en ongeplande zwangerschappen. Die leiden tot oversterfte van moeders en pasgeborenen; én indirect leidt dit tot vermindering van de overbelasting van het wankele gezondheidssysteem.

'We werken samen met duizenden vrijwilligers'

FOTOGRAFIE LISA MURRAY

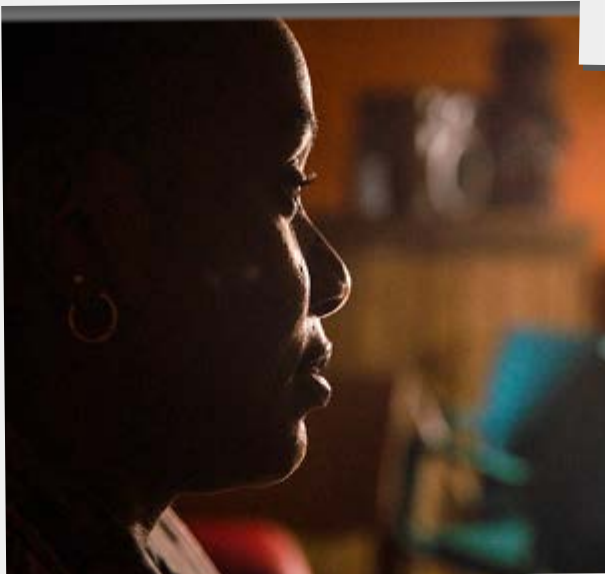
Alain Luçimpadio
arts

“Cordaid verstrekt medicatie én gezonde voeding aan patiënten met multiresistente tuberculose. Ik diagnoseer en behandel deze mensen. Ik zie dat tienermeisjes en jonge vrouwen veel meer risico lopen. Onder andere omdat ze armer zijn en minder goed te eten hebben. Dat verzwakt je weerstand, en maakt je kwetsbaarder voor tb en andere virussen. Mijn doel in het leven? Gewoon zoveel mogelijk mensen beter maken.”

Pete
lid LHBTIQ+ gemeenschap in Kinshasa

“Ik kom geregeld naar het centrum voor mensenrechten en gendergelijkheid hier in Kinshasa. Mensen met hiv krijgen er begeleiding, maatschappelijk, medisch en juridisch. Wij, mensen uit de LHBTIQ+ gemeenschap, krijgen vaak te maken met agressie en transfobie. Anderen kijken ons scheef aan.

Ze geven zichzelf het recht ons te molesteren. Hier in het centrum, ben ik me veel bewuster geworden van mijn rechten. Als het misgaat, kan ik iets doen; dat heb ik hier geleerd. Toen ik laatst weer eens werd aangevallen, stapte ik naar de advocaat waar het centrum mee werkt. Ik heb formeel een klacht ingediend. De daders komen voor het gerecht.”

FOTOGRAFIE LISA MURRAY

Debora Tshilomba
Hiv-patiënt

“Toen mijn schoonfamilie erachter kwam dat ik hiv-positief was hebben ze me mishandeld en het huis uit gejaagd. Ik had een baby'tje van drie maanden. Dat hebben ze van me afgepakt. In het ziekenhuis, waar ik werd behandeld, kwam ik via via in contact met rechtshulpverleners. Na bij verschillende rechtbanken mijn zaak te hebben bepleit, is nu het einde van de procedure in zicht.

Als het goed is, komt mijn kindje snel weer bij me terug. Intussen ben ik wel al een paar keer op bezoek geweest, dankzij het rechtshulpcentrum. Want ook dat mocht eerst niet van mijn schoonfamilie. Het centrum heeft me juridisch en financieel geholpen. Dankzij hen voel ik me ook mentaal en fysiek een stuk beter.” ■

Vraag het Kees

Afscheid van een wereldwijde familie

‘Dit is de laatste keer dat ik mij tot u, lezer van Zingeven, mag richten. Ik ga Cordaid binnen afzienbare tijd verlaten. Na bijna zeven jaar aan het roer van deze geweldige organisatie te hebben gestaan, is het tijd voor iemand anders. Woelige jaren waren het, waarin we alle zeilen moesten bijzetten om onze medemens in nood de hand te blijven reiken. In oorlogsgebieden met machthebbers die het ons knap lastig maakten om ons werk te doen. Denk aan Syrië, Myanmar en Afghanistan. Of in de Hoorn van Afrika en de Sahel, waar conflict én klimaatgeweld hele samenlevingen ontwrichtten. Onze mensen gaan er tot het uiterste om effectief te blijven. Toen kwam corona. Terwijl de wereld op slot ging moesten wij met dubbele kracht doorgaan. En dat deden we. Steeds weer staan Cordaids hulpverleners en onze partnernetwerken paraat. Met kennis,

middelen en toewijding. Ook in Oekraïne. Ook in het aardbevingsgebied van Turkije en Syrië. Natuurlijk kijk ik daar met voldoening naar. Maar het werk heeft een donkere keerzijde. Want hoe je je ook indekt, het blijft gevaarlijk. Ook in de jaren dat ik aan het hoofd stond hebben we mensen verloren. Dat laat me niet los.

Van een andere orde, maar ook woelig, waren de veranderingen waar ik Cordaid doorheen heb helpen loodsen. We moesten keuzes maken uit financiële en strategische overwegingen. Een kleiner hoofdkantoor. Minder mensen, minder afdelingen. Met meer focus actief in minder landen. Minder sturing vanuit Den Haag, meer vanuit onze landenkantoren. Want die zitten in de epicentra van de nood én van de samenwerking.

Een grote kaap die we namen, tijdens mijn directeurschap, was de krachtenbundeling van het katholieke Cordaid en het protestantse ICCO. Daarmee kwam eindelijk een einde aan ons stukje van de verzuiling van de Nederlandse internationale samenwerking. Ik sta achter die keuzes, maar ik weet ook dat ze gepaard gingen met pijn.

In weerwil van die pijn kijk ik met plezier terug. En vooral met diepe dankbaarheid dat ik deel mocht zijn van de wereldwijde familie waar Cordaid deel van uitmaakt.

Dankbaar ben ik ook u, trouwe donateur. Wij bestaan enkel bij de gratie van al die Nederlanders die in ons geloven. U geeft ons de vrijheid en de legitimiteit om er te zijn voor anderen. Om klappen op te vangen. Om door te gaan. Samen bouwen we aan een betere wereld.

Vertrouw erop dat Cordaid dat blijft doen. En dat Cordaid pal blijft staan voor medemenselijkheid en solidariteit over grenzen heen. Ook bij harde tegenwind. Ook zonder mij.

Gedreven en bescheiden door wat Cordaid mij heeft gebracht zal ik mijn pad vervolgen. Waar het mij brengt weet ik nog niet. ■

Met cordiale groet,
Kees Zevenbergen

HULP IN OEKRAÏNE IN BEELD

1

2

3

4

Concreet

1. Lidya, 67 jaar (midden), aan het werk in een centrum van Caritas Spes in Lviv waar vrijwilligers elke dag honderden mensen warme maaltijden bezorgen.

FOTOGRAFIE: MICKAEL FRANCI

2. Vrijwilligers van Caritas zijn in het zwaar beschadigde Irpin hard aan het werk om beschadigde huizen te repareren.

FOTOGRAFIE: CARITAS UKRAINE

3. Daria Makukha (rechts) werkt voor Caritas Oekraïne in Ivano-Frankyvsck. In een opvanghuis helpt zij om kinderen een veilige plek te bieden waar ze kunnen leren en spelen.

FOTOGRAFIE: MICKAEL FRANCI

4. Bas Timmer van Sheltersuit Foundation reisde eind januari naar de regio Mykolaiv in Oekraïne om samen met Cordaid noodhulpexpert Paul Borsboom shelterbags uit te delen. Met deze speciale slaapzakken krijgen mensen een droge en warme slaapplek.

FOTOGRAFIE: ARIE KIEVIT

HULP AAN SLACHTOFFERS AARDBEVING TURKIJE EN SYRIË

Op maandag 6 februari heeft een verschrikkelijke ramp het leven van honderdduizenden mensen in Turkije en Syrië volledig verwoest. En opnieuw kwam, net als vorig jaar voor Oekraïne, Giro555 in actie om geld in te zamelen. Als een van de deelnemende hulporganisaties, verleent Cordaid - via Caritas en ACT - noodhulp, zoals medische zorg, dekens, voedsel en onderdak.

FOTOGRAFIE: ARIE KIEVIT

GIRO

555

Kijk voor een overzicht van alle bestedingen op giro555.nl

LET'S FIX THE SYSTEMS

Een uitleg bij de nieuwe campagne en TV spot van Cordaid

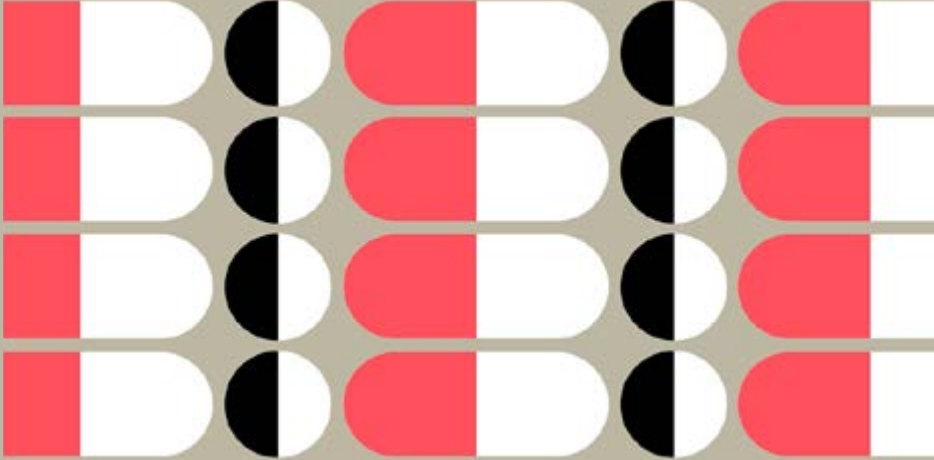
Veel mensen voelen zich machteloos en maken zich grote zorgen over falende systemen en de grote crises die ons daardoor raken. Wereldwijd hebben we onder meer te maken met de alles overheersende klimaatcrisis met als gevolgen een falend voedsel-systeem, en een dreigende migratie-crisis die honderden miljoenen mensen in de essentie van hun bestaan raakt. Ook in eigen land worden mensen diep geraakt door onzekerheid: denk aan financiële zorgen en de toenemende ongelijkheid in de samenleving.

SAMEN KUNNEN WE ONZE ONMACHT OMZETTEN IN DAADKRACHT: WERKEN AAN EEN GOED LEVEN VOOR ELK MENS.

CORDAID HELPT FALENDE SYSTEMEN TE HERSTELLEN

GEZONDHEIDSZORG
 In veel Afrikaanse landen is geen goed functionerende gezondheidszorg. Zwangere vrouwen moeten soms uren lopen voordat ze bij een kliniek zijn. Cordaid werkt met lokale partijen, zodat overheden hun verantwoordelijkheid nemen en beter bereikbare zorg verlenen met deskundig personeel.

ARMOEDE IN NEDERLAND
 In Nederland steunt Cordaid het werk van SchuldHulpMaatje, partner voor hulp op maat bij schulden. We willen dat de schuldenproblematiek op de politieke agenda komt en blijft. Zo zorgen we ervoor dat mensen met schulden geholpen worden door deskundige vrijwilligers én werken we aan vroegtijdige signalering en goede wetgeving om problemen te voorkomen.

VOEDSEL
 Ons wereldwijde voedselsysteem staat onder grote druk door klimaatverandering. Meer dan drie miljard mensen betalen daarvoor nu al de prijs. Er zijn voedseltekorten door droogte, overstromingen en misoogsten. Cordaid helpt met slimme oplossingen om voedselsystemen aan te passen en mensen weerbaar te maken tegen de gevolgen van klimaatverandering.

LET'S FIX THE SYSTEMS TOGETHER, WANT WE ZIJN OP DE WERELD OM ELKAAR TE HELPEN

De campagne schuurt en valt op. Zo houden we mensen een spiegel voor. Aan welke kant wil je staan? Laat alles je koud, kies je voor negativiteit of laat je je leiden door het goede? De keuze voor samen, voor de toekomst, voor solidariteit. Een geluid dat we juist in deze tijd willen laten horen: waarmee we jong én oud, mensen die al meedoen én nieuwe mensen willen betrekken bij onze missie. We willen er voor elkaar zijn: een mooiere wereld maken we samen.

‘Doe je kleine stukje goed, daar waar je bent. Die kleine stukjes zullen de wereld overrompelen’

Desmond Tutu

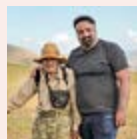
KIJK-TIP Drie NPO docuseries

Andere werelden verkennen binnen en buiten onze grenzen, dat doen de makers van deze drie interessante docuseries die de afgelopen winter te zien waren op de NPO. Heeft u ze gemist? Kijk de afleveringen dan terug op NPO Start of NPO Plus.

Onze man bij de Taliban

In *Onze man bij de Taliban* brengen journalist Thomas Erdbrink en regisseur Roel van Broekhoven na het plotselinge vertrek van de Amerikanen een aantal maanden door in Kabul en omgeving. In vier afleveringen vertellen ze de verhalen van Afghanen die na het vertrek van het Westen verder moeten leven onder de Taliban.

Sinan op zoek naar het paradijs

De vierdelige serie *Sinan op zoek naar het paradijs*, waarin journalist Sinan Can en documentairemaker Thomas Blom tijdens een ontdekkings-tocht door het Midden-Oosten de schoonheid van het gebied laat zien.

Het water komt

Deze vierdelige docuserie is gemaakt naar aanleiding van de Watersnoodramp 1953, dit jaar zeventig jaar geleden. Archiefmateriaal en ooggetuigenverslagen laten zien hoe de ramp zich kon voltrekken, dat er niet genoeg werd geanticipeerd op het dreigende gevaar en wat we ervan geleerd hebben.

LEESTIP

SPREUKEN-BOEKJE

'Uit eigen bron' heet het boekje met 100 spreuken vol met positieve en zinvolle gedachten. Gabi Bron is al sinds 1965 betrokken bij de Bond zonder Naam (nu Cordaid) door de inzending van spreuken die we op kaarten of Facebook plaatsen. Spreuken om je leven te verrijken, troost te geven, maar ook mooie gedachtes om in je leven in te bouwen.

U kunt het boekje bestellen door een e-mail te sturen naar: matthias.van.halem@cordaid.nl. Een gift wordt op prijs gesteld ter dekking van de kosten.

LEESTIP

Oekraïne het verhaal van Elena

Wie de Volkskrant leest, kent haar wellicht: Elena (66), een Oekraïense vrouw en de voormalig docente Russisch van journalist en schrijver Iris Koppe. De aangrijpende columns, Elena's ooggetuigenverslag van de oorlog, zijn nu gebundeld in het boek *Elena, berichten uit de schuilkamer*.

‘Ethiopische studenten verloskunde zetten door ondanks moeilijke omstandigheden’

In de afgelegen Ethiopische woestijnregio Afar heeft Cordaid samen met partnerorganisaties en kinderarts en neonatoloog Mirjam Kleinhout tussen 2018 en 2021 zorgpersoneel getraind om bevallingen te begeleiden. Kleinhout bezocht het gebied in november vorig jaar weer. Wat trof zij daar aan? En wat bezielt iemand om naar een van 's werelds meest desolate gebieden af te reizen en daar te werken aan betere gezondheidszorg? 'Het was een bijzonder weerzien. Toen we begonnen met het project bleek de universiteit in de hoofdstad van Afar, waar we de trainingen organiseerden, best een log apparaat. Het was ingewikkeld om het onderwijsprogramma te veranderen en de studenten moesten op een gegeven moment naar huis vanwege de coronapandemie.

Maar na drie jaar zie je dat er toch veel is gebeurd. Er zijn rond de vijfhonderd studenten opgeleid. Ook is er een ruimte gebouwd voor het hoognodige praktische onderwijs. Wat ooit een bouwval was, is nu een prachtig

lokaal, waar studenten worden getraind om bevallingen veilig te laten verlopen.

Het was soms moeilijk om vanuit Nederland vinger aan de pols te houden van het project. Er woedde enkele jaren een oorlog in de aangrenzende regio en er heerste een hongersnood. Dan vond ik het lastig om te vragen: "Goh, is het nog gelukt met de trainingen?". Maar dat bleek wel het geval. Ondanks alles zijn ze gewoon doorgegaan. Heel indrukwekkend. In die periode en daarna zijn de sterftcijfers van moeders en baby's zelfs gedaald!

Het geeft me veel voldoening om de kennis die ik in Nederland heb opgedaan te kunnen delen. Ik wil het verschil wat kleiner maken. Er was een deelnemer aan de cursus die drie dagen onderweg was om mee te kunnen doen. In de training had hij geleerd om te helpen bij bloedingen na de bevalling. Dat heeft hij daarna in de praktijk kunnen brengen en hij vertelde me dat hij zo blij was dat hij nu iets kon doen. Daar word ik dan zelf ook weer heel blij van.' ■

Op weg

Wat doe jij om de aarde leefbaar te houden?

De hitte en droogte zijn niet langer te harden. Tegelijk teisteren mega-overstromingen miljoenen mensen en dieren. Voedselsystemen kraken. Overal waar we werken ziet Cordaid hoe genadeloos de klimaatcrisis toeslaat. Om het tij echt te keren moeten vooral de grootste vervuilers van de wereld aan de bak. Iedereen beseft dat. Velen doen iets. En toch: de wereldwijde CO₂-uitstoot is groter dan ooit. Het klimaatbeleid is dus zacht gezegd niet effectief. De industrie en de politiek laten stekken vallen en kansen liggen. Deze klimaatburgers laten het er niet bij zitten. Dit doen zij om de aarde leefbaar te houden.

'Ik overtuig mensen te investeren in onze projecten'

Linda Lap (46), manager marketing & communicatie bij FairClimateFund (dochteronderneming van Cordaid), dat samen met partners en klanten investeert in mensen en klimaat.

"Tot vijf jaar geleden werkte ik als marketing- en communicatieprofessional voor commerciële bedrijven, maar ik wilde al langere tijd graag mijn kennis en ervaring inzetten voor een betere wereld. In mijn persoonlijk leven ben ik bewust bezig met verminderen van mijn CO₂-uitstoot. Ik vlieg zo min mogelijk en compenseer mijn uitstoot, ik draag tweedehandshandskleding en koop duurzaam in. We moeten af van de drang naar meer. In plaats van steeds maar spullen te kopen, investeer ik liever in mooie ervaringen met mijn gezin. Omdat de visie van FairClimateFund me aan-

spreekt, ben ik daar gaan werken. FairClimateFund streeft naar een wereld waarin degenen die het meest bijdragen aan klimaatverandering investeren in projecten voor

CO₂-reductie. Deze projecten komen ten goede aan mensen met lage inkomens in Afrika, Azië en Zuid-Amerika. Zij zijn het kwetsbaarst voor de gevolgen van klimaatverandering, maar hebben er het minst aan bijgedragen. Het is niet meer dan eerlijk dat we hen helpen, met projecten die zorgen voor een betere toekomst en voor reductie van CO₂-uitstoot. In mijn werk breng ik het verhaal van FairClimateFund zo goed mogelijk over. Zo probeer ik mensen te overtuigen hun resterende CO₂-uitstoot te compenseren. Bijvoorbeeld door te investeren in onze projecten voor bijvoorbeeld schoner koken en herbebossing. Het maakt me blij iets waardevols voor de wereld te doen."

WAT KUN JIJ ZELF DOEN VOOR HET KLIMAAT? VIER TIPS:

→ CHECK JE VOETAFDruk

Check hoe je je eigen voetafdruk nog meer kunt verkleinen en tegelijk iets goeds kunt doen voor een ander! Dat kan via [fairclimatefund.nl](https://www.fairclimatefund.nl)

Deze sociale onderneming maakt sinds 1 januari 2021 deel uit van Cordaid en streeft naar een eerlijk klimaat. Bedrijven, organisaties en particulieren kunnen hun CO₂-uitstoot berekenen én compenseren door te investeren in projecten in het Zuiden.

→ VAN 6 NAAR 1 X PER WEEK VLEES

→ VAN VEEL MET DE AUTO NAAR FIETS OF OV

→ VAN ACHELOOS GAS- EN STROOM-VERBRUIK NAAR 10% BESPARING

'Bomen zijn de oplossing'

Haron Obong (27), bomenkweker in Lira City, Oeganda

"Het weer is totaal in de war. Het regent steeds minder vaak en je weet nooit wanneer. Boeren investeren maandenlang in gewassen die de droogte niet overleven. Het beetje mais en bonen dat ze oogsten eten mensen op. Er blijft niets over om te zaaien. Ziedaar de link tussen klimaatverandering en honger.

Toen ik m'n diploma land- en bosbouw op zak had, wist ik het: bomen zijn de oplossing! Ze geven broodnodige schaduw en koelte. Ze voeden de aarde, geven mensen te eten, gaan erosie tegen, beschermen vogels en insecten. Zolang je ze goed behandelt. Ik begon met tweehonderd zaailingen, van citrus-, pijn- en andere boomsoorten. Onlangs opende ik een derde boomkwekerij. Elk jaar planten mensen

in de streek nu zo'n honderdduizend bomen en struiken die ze bij ons als stekjes hebben gekocht.

Wie bij ons zaailingen koopt, krijgt er gratis kennis bij. Te vaak kappen mensen bomen voor hout en houtskool.

Wij laten zien dat je veel meer aan een boom hebt als je niet kapt, maar slim snoeit. En als je kapt, plant dan tien nieuwe bomen. Gebruik geen hout voor brandstof, maar mest. Leef niet van bomen maar mét ze. Je zult zien: het is niet alleen goed voor de natuur, het helpt je ook om als boer en ondernemer te overleven.

Als ik rondreis en mijn eigen bomen zie waaien in de wind, dan maakt me dat trots. Bomen dragen bij aan vrede. Dat voel ik gewoon. Als wij er met z'n allen niet in slagen om goed voor de natuur te zorgen, dan falen we als menselijk soort. En doen we ook God tekort." ■

INTERVIEW INGE LEUVERINK,
NOODHULPEXPERT

‘Laten we Jemen niet vergeten’

Een burgeroorlog, een dreigende hongersnood, een ingestorte economie en infrastructuur: al jaren balanceert Jemen op de rand van de afgrond. De onveilige situatie in het land weerhield noodhulpexpert Inge Leuverink er niet van Jemen te bezoeken om Cordaids lokale partnerorganisaties te ontmoeten. En om te spreken met gewone Jemenieten die hun vaak schrijnende verhalen met haar deelden.

Wat kun je zeggen over de huidige situatie in Jemen? 'Het land gaat sinds 2014 gebukt onder een burgeroorlog en wij werken er sinds 2019 aan noodhulp en gezondheidszorg. Jemen behoort tot de top vijf van landen met de grootste humanitaire crisis. Meer dan 22 miljoen mensen hebben hulp nodig. Bijna driekwart van de bevolking! Met de lokale partners werkt Cordaid in Jemen aan gezondheidszorg en noodhulp.'

Dat klinkt extreem. Hoe beleef je een reis naar een gebied waar zoveel geweld en wetteloosheid heerst?

'Een bezoek aan een oorlogsgebied brengt altijd spanning met zich mee, maar de timing van mijn reis bleek ook niet de meest gunstige. Het bestand tussen de Houthis-beweging, die het noorden van het land controleren, en de internationaal erkende overheid in het zuiden, was net geëindigd. Gelukkig bleven de strijdende partijen wel vredesbesprekingen voeren en was het nog redelijk rustig.'

Je bent van de relatief veilige, zuidelijke stad Aden naar Taiz in het binnenland gereisd. Hoe ging dat?

'De rit naar Taiz was niet zonder gevaar. De rechtstreekse snelweg konden we vanwege het conflict niet gebruiken, dus moesten we een omweg door de bergen nemen. Het eerste stuk ging door een gebied waar lokale stammen het voor het zeggen hebben. Autodiefstal komt daar veel voor, maar auto's met een vrouw erin die zich volgens de lokale regels kleedt, laten ze doorgaans met rust. Dus zat ik netjes gesluierd achterin.'

Wat trof je aan in Taiz?

'Het deed me sterk denken het Berlijn van voor

Cordaid noodhulpexpert Inge Leuverink in Jemen

de val van de muur. De stad is opgedeeld en verschillende partijen heersen er over hun eigen deel. De scheidslijnen liggen vol met mijnen en scherpshutters houden aan beide kanten de overgang in de gaten. Toch is er nog volop leven in de straten. Het verkeer is een grote chaos en ook de markt functioneert er nog goed. Voor hulpverleners is dat waardevolle informatie omdat we in ons werk steeds vaker geld uitdelen in plaats van goederen.'

Hoe verloopt de hulpverlening in Jemen?

'Ik heb trainingen gegeven aan medewerkers van Cordaid en partnerorganisaties over hoe je effectief projecten voor hulp met contant geld kunt opzetten. We bespreken de uitdagingen en de deelnemers delen hun ervaringen. Medewerkers van zowel internationale als lokale hulporganisaties benadrukken dat het werk bijzonder moei-

‘Meer dan 22 miljoen mensen hebben hulp nodig’

lijk zal zijn als er geen nieuw bestand komt en er weer gevechten uitbreken. Ze volgen de onderhandelingen dan ook gespannen.'

Naast ontmoetingen met collega's heb je ook mensen gesproken die zijn getroffen door het conflict. Hoe was dat?

'Veel mensen zitten alleen maar in een overlevingsstand. De voedselhulp is afgenomen en in plaats van een maandelijks rantsoen kunnen mensen daar nu nog maar om de twee of drie maanden op rekenen. Ook de economie staat er bijzonder slecht voor en werk is er amper te vinden. Voor vrouwen is dat al helemaal bijna onmogelijk omdat werk buitenshuis voor hen vaak niet sociaal geaccepteerd is.'

Hoe overleven mensen dan?

'Met schamele daglonen, alles wat je hebt verkopen, hulp van burens en familie, op krediet kopen, kinderen aan het werk zetten en als je niets anders meer kunt bedenken...bedelen. Het is indrukwekkend en hartverscheurend om van mensen te horen wat ze allemaal meemaken. Door al die verhalen realiseer ik me ook weer hoe

'Er is amper werk te vinden'

verschillend de behoeftes kunnen zijn van gezin tot gezin. Daarom is geld uitdelen zo'n effectieve manier van hulp verlenen. Mensen kunnen dan zelf hun prioriteiten bepalen en aanschaffen wat zij het hardste nodig hebben.'

Hoe zal de situatie zich in de nabije toekomst ontwikkelen, denk je?

'Onze Jemenitische collega's proberen uit alle macht de moed erin te houden. Ondertussen gaan de onderhandelingen door en hopen mensen in Jemen dat er nog een bestand gaat komen. Uit de gesprekken die ik heb gevoerd werd ook duidelijk dat de beschikbare fondsen sterk zijn gedaald. De reden hiervoor lijkt te zijn dat donoren meer zijn gaan besteden aan hulp in andere internationale crises, zoals de coronapandemie of de oorlog in Oekraïne. Laten we, ondanks alle zorgen die we ook in Europa hebben, Jemen niet vergeten. Zij hebben onze hulp daar hard nodig om te overleven.' ■

JEMEN

33 MILJOEN INWONERS

Burgeroorlog
sinds 16 september
2014

3 miljoen
mensen zijn ont-
heemd geraakt

22 miljoen
mensen hebben
hulp nodig

8,4 miljoen
mensen dreigen
in een hongersnood
te raken

**Iedere tien
minuten**
sterft er in Jemen
een kind onder de
5 jaar

Een kwart
van de kinderen
in Jemen kan niet
naar school

De helft
van alle klinieken
en ziekenhuizen zijn
beschadigd of niet
operationeel

De Toegift

Welk ideaal wilt u nalaten?

Wat wilt u nalaten in termen van dromen en idealen? Vaak gunnen we onszelf niet de tijd of ruimte om daarbij stil te staan. Maar als u een idee of een droom wilt laten voortleven, loont het de moeite tijdig over uw toegift na te denken. Dat deed Lisette Verzantvoort (61), leerkracht op een basisschool.

Waarom ben je gaan nadenken over je nalatenschap?

'Een paar jaar geleden overleed een bevriend echtpaar.

De nalatenschap werd afgehandeld door een familielid. Er was niets bepaald over goede doelen. Dit echtpaar heeft bij leven altijd veel aan goede doelen geschonken. Ik weet zeker dat ze dat na hun overlijden ook graag hadden willen doen. Heel jammer dat dat niet gebeurd is. Het deed me beseffen dat je zo'n wens concreet moet maken en moet vastleggen. Ik ben weduwe en heb geen kinderen. Als ik wil dat er geld gaat naar idealen die ik van harte ondersteun, dan moet ik dat regelen. Dat heb ik gedaan.'

Aan welke idealen heb jij je hart verpand?

'Aan het onderwijs. Dat loopt als een rode draad door mijn leven. Ik werk in het basisonderwijs en mijn man werkte in het middelbaar onderwijs. In 2009 heb ik samen met hem een jaar in Kameroen gewoond en gewerkt. We reageerden op een advertentie op Marktplaats, waarin een onderwijsechtpaar voor een school in Kameroen werd gezocht. Daar heb ik leerkrachten begeleid, de directie geadviseerd en meege gedacht over lesvormen en leermethoden. Wij lieten hen kennismaken met andere ideeën over onderwijs. Er is een bibliotheek gekomen, er zijn leesgroepjes gevormd waarin kinderen op hun eigen niveau lezen en de directeur gaat regelmatig

in de klas kijken hoe het eraan toegaat. Ik heb nog steeds contact met haar. Tot op de dag van vandaag ondersteun ik de school en dat wil ik graag blijven doen.'

Hoe zorg je ervoor dat je steun is veiliggesteld in je nalatenschap?

'Daar heb ik ruimte voor gereserveerd in

mijn testament. Ik wil niet dat het geld op de grote hoop komt. Ik wil graag bijdragen aan een concreet onderwijsproject, zoals schooluitbreiding of een sportveld. Daarvoor heb ik instructies opgesteld voor de executeur. Het stelt me gerust dat dit nu goed geregeld is.' ■

Wilt u ook bijdragen aan een betere wereld voor volgende generaties? En een bestemming voor uw nalatenschap kiezen, die het best bij u past. Neem voor een vrijblijvend gesprek contact op met Annemiek Buitelaar, Specialist Nalaten bij Cordaid. Ze staat u graag te woord en is tijdens kantooruren bereikbaar via telefoonnummer 06- 22 52 82 98 of via mail: annemiek.buitelaar@cordaid.nl

‘We moeten mensen die macht hebben, leren hun oren beter te gebruiken’

Meta Floor van Netwerk DAK, het mede door Cordaid ondersteunde netwerk van 150 inloophuizen voor onder andere dak- en thuislozen en eenzame wijkbewoners, pleit voor beter luisteren naar elkaar. Écht luisteren. Daarom is zij het project Luisterkracht begonnen: een traject waarbij 'mensen met een verhaal' en 'mensen met invloed' elkaar ontmoeten.

‘Ik heb vijf jaar voor een Palestijnse organisatie gewerkt. Ik kwam toen veel in de Westbank en Gaza en ik ga nog regelmatig terug. Je zou het misschien niet verwachten, maar er zijn daar best veel raakvlakken te vinden met Nederland. Voor Palestijnen is het niet vanzelfsprekend dat hun mensenrechten gerespecteerd worden. Datzelfde geldt voor mensen die in Nederland te maken krijgen met armoede en uitsluiting. Als Palestijn moet je voortdurend uitleggen dat je ook rechten hebt. Helaas moeten veel mensen in Nederland dat ook. Wat mij daar verder opviel: Palestijnen vroegen mij vaak van wie ik het mandaat had om namens hen te spreken. "Wij zijn prima in staat om ons eigen verhaal te vertellen", zeiden ze. Dat heeft mij erg geïnspireerd. Wij hoeven mensen geen stem te geven; die hebben ze al. We moeten mensen die macht hebben, leren hun oren beter te gebruiken.

Goed luisteren is best ingewikkeld. Het vraagt om een voortdurend bewustzijn en je moet de neiging onderdrukken om meteen met een oplossing te komen. Je moet doorvragen. In het project Luisterkracht trainen we deze vaardigheden. Luisteren betekent ook niet per se dat je je mond moet houden. Beleidsmakers hebben zelf misschien ook ervaringen met uitsluiting. Dat mag ook op tafel. Het wordt juist interessant als mensen zich niet achter hun rol verschuilen, maar ervaringen met elkaar uitwisselen.

Het is voortdurend puzzelen. Beide kanten willen een oplossing voor de problemen, maar mensen in armoede

willen vooral ook gezien en gehoord worden. Ze willen als mens worden behandeld, niet als een probleem. Het is sowieso te simplistisch om te denken dat je alles makkelijk en snel kunt fiksen. Anders was het al wel gebeurd. Het doel van de ontmoetingen is dat beleidsmakers zich bewuster worden van wat hun beslissingen werkelijk betekenen voor mensen. Dat ze zich beter kunnen inleven. Het gaat er niet om een alinea te wijzigen in een of ander beleidsstuk. Het gaat om een verandering in onze houding ten opzichte van mensen. Een verandering in het hart.

Luisterkracht is een jaar geleden begonnen en de eerste groepen zijn nu bezig in Breda en Den Haag. Anderen staan in de startblokken. In Engeland loopt het project al langer. Ik heb daar mensen ontmoet die het traject achter de rug hebben. Ze vertelden me dat het proces hun leven heeft veranderd. Dat ze dingen nu wezenlijk anders zien. Ik heb daar voorbeelden gezien van beleidsmakers en ervaringsdeskundigen die met elkaar koffiedrinken in het café en het ook over hele andere dingen hebben. Over persoonlijke dingen. Dat menselijke contact is zo belangrijk. Er is meer dan alleen een probleem en een oplossing. Dat patroon moeten we doorbreken.

Ook zijn er uit het project heel tastbare resultaten gekomen. Ik ken een voorbeeld van een beleidsmedewerker die zich tijdens de gesprekken realiseerde dat jongeren na hun schooltijd geen werk kunnen vinden. Hij heeft een programma opgezet om jongeren beter te begeleiden naar de arbeidsmarkt. Zo zie je maar: beter naar elkaar luisteren leidt niet alleen tot verandering op de lange termijn, maar ook tot onmiddellijke en concrete actie.' ■

'Het gaat er niet om een alinea te wijzigen in een of ander beleidsstuk. Het gaat om een verandering in het hart.'

De spreuk

Vier jaar geleden bezochten de twee vriendinnen Corinda de Wit en Mirjam van den Bogaard uit Gorinchem samen met Cordaid een vluchtelingenkamp in het noorden van Oeganda. Aanleiding was het winnen van een prijsvraag in LINDA magazine: Win de reis van je leven. Corinda en Mirjam maakten kennis met het werk van Cordaid. Corinda: 'Wat mij vooral raakte tijdens de reis was een ontmoeting in het vluchtelingenkamp met een jongen in een voetbalshirt. Hij wilde voetballer worden. Mijn zoons houden ook erg van voetbal. Ik realiseerde me toen dat overal ter wereld kinderen dezelfde dromen hebben, maar totaal niet dezelfde kansen. Ik ben echt anders naar de wereld gaan kijken. Ik maak me minder druk om kleine dingen en ik beseft hoe belangrijk het is dat je er voor elkaar bent in de wereld.'

Beide vriendinnen denken nog steeds met een warm gevoel terug aan deze reis. De projecten van Cordaid hebben een onuitwisbare indruk gemaakt. Aan de verbondenheid met Cordaid wilden Corinda en Mirjam graag een vervolg geven.

Mirjam is theatermaakster en heeft speciaal voor Cordaid een van haar producties aangepast: de voorstelling: '(F)Linke Soep, Plastic, maar dan niet zo Fantastic'. In deze muzikale theatervoorstelling worden de huidige klimaatproblemen onder de loep genomen. Er gaat behoorlijk wat mis in de wereld en dat heeft grote gevolgen voor het milieu. Een dynamisch, stoer, swingend, spannend en groots verhaal over een drijvende vuilnisbelt die 34 keer groter is dan Nederland!

Op donderdagavond 13 april wordt deze voorstelling voor Cordaid-donateurs en belangstellenden opgevoerd in Theater Peeriscoop in Gorinchem. Er zijn nog een aantal (gratis) kaarten beschikbaar via 070 - 313 62 33. Corinda, Mirjam en het team van Cordaid zouden het leuk vinden u daar te ontmoeten. ■

A photograph of two women sitting on a stone wall. The woman on the left has curly brown hair and is wearing a red sweater and grey jeans. The woman on the right has long blonde hair and is wearing a patterned top and a black vest. Above them is a wooden sign with a quote in Dutch. The background consists of a stone wall and some greenery.

'Belangrijk om er voor elkaar te zijn en goed voor de wereld te zorgen'